

**Etlekhe verter
tsu mayne leyener**

Vos far a dikhter
Volt nit veln,
Az zayne lider
Zoln gefeln.

Er zol visn,
Az oysnveynik
Kenen di kinder
"Di briv tsu zayn eynik",

"Dos lid funem shlayfer",
"Dos lid funem shmider",
Dos gantse bikhl
Mit zayne lider.

Visn, az nit umzist
Er koyft on a shier
Mekers un klekers
Un tint mit papir.

Vos far a dikhter
Vil nit visn,
Az epes kon men
Fun zayn shraybn genisn.

Az der, vos er leyent es,
Fartift zikh azoy,
Derlang - vet er kayen
A farayorike shtroy.

Fundestvegn meyn ikh,
Az es iz gornit keday,
Ir zolt leynen mayn bikhl,
Ven ir zitst in tramvay.

Beser nit visn
Fun mayn bikhl keyn vort,
Nor optretn offer
A bayortn dos ort.

*Shike Driz: Harbst (lider)
Moskve 1978*

*transkribirt fun Martin Quetsche
www.schmarowotsnik.de*

**Ein paar Worte
an meine Leser**

Was wäre das für ein Dichter,
der nicht will,
daß seine Lieder
Gefallen finden!

Er soll wissen,
daß die Kinder seine
"Briefe an meinen Enkel"
auswendig können,

"Das Gedicht vom Messerschleifer",
"Das Gedicht vom Schmied",
das ganze Buch
mit seinen Gedichten.

Wissen, daß er nicht umsonst
ohne Ende
Radiergummis und Löschblätter,
Tinte und Papier kauft.

Was wäre das für ein Dichter,
der nicht wissen will,
daß man mit seinem Schreiben
etwas anfangen kann!

Daß der, der es liest,
sich so vertieft,
daß er, bittesehr - das alte Zeug
immer wieder kät.

Trotzdem meine ich,
daß es gar nicht sinnvoll ist,
wenn ihr mein Buch
in der U-Bahn lest.

Lieber kein Wort von
meinem Büchlein kennen,
dafür aber öfter mal einem Alten
den Sitzplatz freimachen.

**עטלעכע ווערטער
צו מיינע לייענער**

וואָס פאר א דיכטער
וואָלט ניט וועלן,
אז זיינע לידער
זאָלן געפּעלן.

ער זאָל וויסן,
אז אויסנווייניק
קענען די קינדער
„די בריוו צו זיין אייניק“,

„דאָס ליד פּונעם שליפּער“,
„דאָס ליד פּונעם שמידער“,
דאָס גאַנצע ביכל
מיט זיינע לידער.

וויסן, אז ניט אומזיסט
ער קויפט אַן א שיר
מעקערס און קלעקערס
און טינט מיט פּאַפּיר.

וואָס פאר א דיכטער
ווייל ניט וויסן,
אז עפּעס קאָן מען
פון זיין שרייבן געניסן.

אז דער, וואָס ער לייענט עס,
פאַרטיפּט זיך אזוי,
דערלאנג — וועט ער קניען
א פאַראיאַריקע שטרוי.

פּונדעסטוועגן מיין איד,
אז עס איז גאַרניט קעדיני,
איר זאָלט לייענען מיין ביכל,
ווען איר זיצט אין טראמוויי.

בעסער ניט וויסן
פון מיין ביכל קיין וואָרט,
נאָר אַפּטרעטן אַפּטער
א באיאָרטן דאָס אָרט.